

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 6819/2021
17.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Јелице Бојанић Керкез и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Митић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Мирјана Марковић, адвокат из ..., ради раскида уговора и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1077/21 од 15.06.2021. године, у седници од 17.11.2021. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1077/21 од 15.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 223/20 од 11.12.2020. године ставом првим изреке тужени је обавезан да тужиоцу исплати 783.112,05 динара са законском затезном каматом од 25.07.2019. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца преко износа досуђеног ставом првим изреке, за исплату износа од 4.000 евра са припадајућом каматом и износа од 461.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке одбијен је противтужбени захтев да се противтужени обавезе да противтужиоцу исплати 1.719.729,00 динара са каматом од пријема пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 268.645,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1077/21 од 15.06.2021. године ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставовима првом и четвртм изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да му тужени исплати 783.112,05 динара са законском затезном каматом од 25.07.2019. године. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против другостепене пресуде у делу који се односи на парничне трошкове, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Наиме, тужени у ревизији истиче погрешну примену процесних одредаба ЗПП које се односе на парничне трошкове, због чега се посебна ревизија не може поднети, већ само због погрешне примене материјалног права. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, трошкови парничног поступка нису чинили главни захтев, па из цитиране одредбе произилази да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић